

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXV.

Máj-Jún

2022

Číslo 5-6

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Matka

Rozprávala mi jedna žena ako jej zvlhli oči keď sa jej dieťa učilo do školy báseň o matke. To čo nás vždy vie dojať, to pri čom zmäkne azda každé tvrdé srdce, to čo označujeme za najsilnejšiu ľudskú lásku... to všetko je láska matky. V mesiaci máj si pripomíname deň, ktorý je osobitne venovaný matkám a úcte k nim. Vo vďačnosti zašepkáme slová vďaky a podáme kvet do rúk... alebo ho ticho položíme na hrob. Láska matky siaha aj za túto hranicu. Láska matky je totiž bezpodmienečná a trvalá. Často dokáže roztopiť ľady a naopak tam kde chýba, sú následky nedozierne. Uvažujúc nad Božou láskou si často pomáhame prirovnaním k láske materinskej. Heslo združenia Modlitby matiek je – lásky matiek premieňa svet. Dnes cítime, že túto premenu potrebujeme viac ako inokedy.

Na viacerých miestach v dejinách sa stretávame so skupinami matiek,

ktorých synovia vo vojnách padli do zajatia, boli zranení alebo prišli o život. Slzy a protesty týchto matiek nie raz dokázali ovplyvniť aj rozhodnutia mocných. Sila materinskej lásky môže dokázať z ľudského pohľadu aj nemožné.

Pápež František pred mesiacom zasvätil Rusko, Ukrajinu a celý svet Panne Márii. Toto zasvätenie je spojené práve s Fatimskou Pannou Máriou, ktorej sviatok taktiež pripadá na mesiac máj. Naš pohľad teda prirodzene môžeme obrátiť aj na našu nebeskú Matku, ktorej láska a orodovanie zahŕňa nás všetkých. Je to láska, ktorá nás chráni, prináša pokoj, ale mala by nás aj motivovať.

Motivovať k vďačnosti za lásku matky – nebeskej i pozemskej. A nech sila tejto lásky udrží v nás citlivosť na utrpenie a bolesť iných.

Milan Cehlárik, administrátor

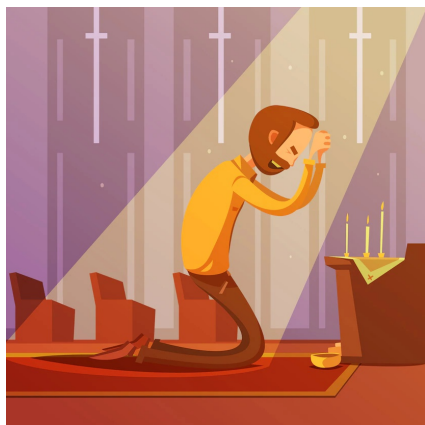
Liturgické okienko

Gestá a držanie tela

Človek sa vyjadruje nielen rečou, ale celým svojím telom. Častokrát neverbálna komunikácia o nás prezrádza viac ako vypovedané slová. Pri sv. omši gestá a držanie tela kňaza a posluhujúcich, ako aj ľudu, majú smerovať k tomu, aby celé slávenie žiarilo dôstojnosťou a vznešenou jednoduchosťou, aby sa chápal pravý a úplný význam jednotlivých častí a napomáhala sa spoluúčasť všetkých, ktorí sa slávenia zúčastňujú. Jednotné držanie tela, ktoré majú zachovávať všetci zúčastnení je znakom jednoty kresťanského spoločenstva. Tri základné gestá, ktoré sú súčasťou každej liturgie sú – *státie*, *sedenie* a *kľačanie*. Každé z týchto

gest má svoj význam: **Státie** - Je znak radosti z vykúpenia; prejav dôstojnosti a úcty voči Bohu; prejav slobody Božích detí. Je základným postojom v liturgii. Znamená aktívnu účasť človeka v liturgii a ochotu konať. Tiež je prejavom vďaky a očakávania. Človek stojac pred Bohom v modlitbe sa otvára pre nebeské veci a ako slobodná bytosť sa vedome dáva Bohu k dispozícii. Stojíme rovno, vzpriamene, neopierame sa o stenu alebo o lavicu. **Sedenie** - je postojom počúvajúceho žiaka. „*Mária si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo.*“ (Lk 10,39). Zvyk sedieť počas čítania Biblie a homílie siaha k počiatkom kresťanstva. Predovšetkým je to postoj, ktorý uľahčuje sústredenie potrebné na počúvanie, prijímanie a rozjímanie Božieho slova. Keď sedíme v kostole, znamená to, že sa nikam neponáhľame, ale máme čas pre Ježiša a chceme ho v pokoji počúvať. **Kľačanie** - Vyjadruje hlbokú úctu alebo ľútosť, kajúcnosť. Tiež symbolizuje toho, kto prosí. Sám Ježiš sa modlil k svojmu Otcovi a kľačiac prosil o pomoc (Lk 22,41), podobne sv. Štefan (Sk 7,60). Kľačanie pri modlitbe je prejavom pokory, vrúcnosti, adorácie a úcty. Kľačíme vzpriamene a ticho.

Milan Cehlárik, administrátor

Gianna Beretta Molová

Máj je jeden z najkrajších mesiacov v roku. Všetko sa prebúda. Keď sa započúvam do spevu vtákov, uvedomím si, že je to ten najkrajší koncert. Príroda sa zaodeje farbami, ktoré nena-mieša žiadny maliar. Právom je označovaný za mesiac lásky. Máj však patrí aj Panne Márii. Mária, matka. Tento mesiac akosi viac patrí mamám. Jednu takú vzácnu matku vám chcem priblížiť. Gianna (Jana) Beretta Molová. Narodila sa 4. 10. 1922 v Magenta neďaleko Milána. Prišla na svet ako desiate dieťa z trinástich. Päť z nich zomrelo v mladom veku a tri sa zasvätili Pánovi. Rodičia ju vychovali v kresťanskom duchu. Život považovala za Boží dar. Bola presvedčená o potrebe a účinku modlitby. Študovala na gymnáziu a neskôr na univerzite. Venovala sa mládeži, starým a chorým. V roku 1949 obdržala titul Dr. medicíny a chirurgie. Neskôr aj v oblasti pediatrie. Obzvlášť sa snažila pomáhať mladým dievčatám. Nebola ľahostajná ani k vlastnej budúcnosti. Prosila Pána o pomoc, aby spoznala jeho vôľu. Túžila po rodine. Prialo si vytvoriť skutočnú kresťanskú rodinu. V tom čase spoznala mladého inžiniera menom Peter Molla. Často sa spoločne modlievali a prehlbovali duchovný život. Nadobudli vedomie, že chcú životom kráčať spolu. Manželstvo uzavreli 24. 9. 1955. O rok neskôr sa Jane narodilo prvé dieťa Perluigi. V decembri 1958 prišla na svet Mariolina a v júni 1959 Laura Mária. Bolo to

veľmi náročné obdobie, ale Jana zvládala úlohu matky, lekárky aj manželky. Stále naplno prejavovala radosť zo života. V roku 1961, pod srdcom nosila ďalšie dieťa. Po dovŕšení druhého mesiaca tehotenstva nastali komplikácie. Jane diagnostikovali nádor na maternici. Bol nutný chirurgický zákrok. Veľmi prosila lekárov, aby zachránili dieťa, aj keď ona ostane v ohrození. Odovzdala sa Božej prozreteľnosti. Podarilo sa. Veľmi ďakovala Pánu Bohu a prosila ho, aby sa dieťa narodilo zdravé. Bola pripravená obetovať svoj život za ochranu malého človečička. Svoje rozhodnutie oznámila aj lekárom. 21.4. 1962 porodila zdravú dcéru, ktorá dostala meno Jana Emanuela. Gianna zomrela o týždeň neskôr 28. 4. 1962 v ukrutných bolestiach. Pri zomieraní stále opakovala: „Ježiš, milujem ťa!“ Mala 39 rokov. Obetovala svoj život, za život svojej dcéry. 24. 4. 1994 za prítomnosti svojich detí a manžela, bola Jánom Pavlom II. vyhlásená za

blahoslavenú. 16. 5. 2004 na Námestí svätého Petra v Ríme za svätú. Význam mena Jana: Boh je milostivý. Láska matky nemá hraníc.

A. I.

Tohtoročné veľkonočné sviatky

Boli krásne, hlboké a radostné. Po štyridsaťdňovom pôste, ktorý sa začal Popolcovou stredou, prišla Veľká noc. Po dvoch rokoch, kedy platili protipandemické opatrenia prišiel čas, kedy zákazy či obmedzenia počtu účastníkov v kostole a na hromadných podujatiach boli zrušené. Dezinfekciu rúk a najmä nasadené respirátory sme zvládli. Tešili sme sa, že konečne sme všetci mohli byť v kostole a spolu. Spolu sa modliť, spievať, počúvať, rozjímať... Vnímať celú tú krásu, pravdu, hĺbku i symboliku, ktorú v sebe niesli tieto sviatky. Slávenie sv. omše vo Štvrtok Pánovej večere (Zelený štvrtok) a po nej krížová cesta pri Polnického kríži. Krížová cesta, deviatnik k Božiemu milosrdenstvu a obrady v Piatok utrpenia Pána (Veľký piatok), modlitba pred sviatosťou oltárnou a poklona Svätému krížu pri Božom hrobe. Veľkonočná vigília na Svätú sobotu (Bielu sobotu) a po nej spoločné agapé na fare i slávnostná svätá omša na Veľkonočnú nedeľu Pánovho zmŕtvychvstania. Pán farár sa poďakoval všetkým, ktorí sa zapojili do prípravy a priebehu veľkonočných obradov a zaželel nám, aby dobrá správa Ježišovho zmŕtvychvstania

nebola len niečím vysloveným, ale aby bola pre nás skutočnou dobrou správou a realitou našich dní a dal nám požehnanie. Po sv. omši na Veľkonočnú nedeľu sme sa plní hlbokých zážitkov z týchto sviatkov rozchádzali domov, aj sme si navzájom poďakovali za milé stretnutia a spoluprácu. Pomohli mnohí. Mnohí pridali srdce i ruky k dielu. I tí, čo nemohli prísť, ale boli účastní v modlitbách. Pri svätých omšiach účinkoval cirkevný spevácky zbor Laudate pod vedením jeho dirigentky Alenky Marhavej, hrou na organe sprevádzal Jarko Babiš, účinkovala tiež dychová hudba Suchovanka pod taktovkou kapelníka Rastislava Fridricha, lektori pri čítaniach zo Svätého písma, miništranti, streamovaný prenos technicky zabezpečovali Peter Spusta a Jozef Dubovský, pomáhali pani kostolníčky, ženy pri upratovaní a vyzdobovaní kostola a ďalší. Nedá sa vymenovať všetko, čo sme počas týchto sviatkov zažili, ale nesieme si to v sebe. Nesieme si osivo na siatie... Naše spomienky si ešte môžeme oživiť na YouTube, kde sa dajú nájsť prenosy z nášho farského kostola. Boli streamované on-line pre tých, ktorí sa ich nemohli zúčastniť osobne, najmä pre chorých a nevládných. Naša vďaka patrí všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričinili o dôstojný priebeh tohtoročného slávania veľkonočných sviatkov. Osobitne by sme sa chceli poďakovať nášmu pánovi farárovi Milanovi Cehlárikovi za vysluhovanie obradov, svätých omší, za homílie, ktoré sa

dotkli našich srdc a obohatili nás, za všetok čas, ktorý strávil prípravou aj organizovaním slávenia týchto sviatkov aj za čas, kedy udelil mnohým z nás sviatosť zmierenia, aby sme ich mohli sláviť s čistým srdcom. Vzkriesený Pán Ježiš dáva nádej na večný život pre všetkých veriacich. Nezabudli sme ani na našich drahých zosnulých a návštevu cintorína i na modlitby za duše v očistci. Nedalo nám nemyslieť i na tragédie, ktoré aj počas týchto dní prežívajú ľudia vo vojne a v iných konfliktoch vo svete. Prosili sme v spoločnej modlitbe aj za skončenie týchto tragédií. Svätý Otec František v nedelňom posolstve Urbi et Orbi okrem iného povedal: Kristus vstal z mŕtvych! Dnes viac ako kedykoľvek predtým potrebujeme jeho, aby prišiel medzi nás a znovu nám povedal: „Pokoj vám!“. Pápež František s bolesťou v srdci pripomenul utrpenie a obeť mnohých ľudí vrátane detí vo vojne na Ukrajine a tiež utrpenia a bolesti v mnohých regiónoch sveta. Ocenil početné skutky lásky tých, ktorí pomáhajú trpiacim. Pripomenul tiež, že Kristus, víťaz nad hriechom, strachom a smrťou nabáda, aby sme sa nepoddávali zlu a násiliu. Rany na tele zmŕtvychvstalého Ježiša sú znakom zápasu, ktorý bojoval a vyhral pre nás zbraňami lásky, aby sme mali pokoj, boli v pokoji, žili v pokoji. Povedal, že mier je možný, je potrebný, je prvoradou zodpovednosťou nás všetkých. Na záver svojho príhovoru udelil pápež František všetkým ľuďom slávnostné požehnanie.

Na Veľkonočný pondelok sa okrem sv. omše tradujú aj ľudové zvyky – v našom kraji šibačka, ktorá nechýbala ani v tomto roku. Mnohí ľudia využili pekné slnečné počasie na turistiku v jarnej prírode, ktorá sa zo zimného spánku postupne prebudila do nového života. Je naším prianím, aby sa aj náš kresťanský život vždy nanovo prebudzal a oživoval. Vo vigílii na Svätú sobotu sme si obnovili krstné sľuby a oslávili radostné zmŕtvychvstanie nášho Pána Ježiša Krista. On nech je naším svetlom, cestou, pravdou a životom, aleluja.

Alena Baranovičová

Rodina – cesta k svätosti

Keby sme chceli zistiť, čo môže rodina dať spoločnosti, mali by sme sa zamyslieť nad tým, či by bez rodiny spoločnosť vôbec existovala. Práve rodina je základom spoločnosti, miesto kde sa vytvára láska, súdržnosť a pokoj. Miesto, kde otec a matka dávajú deťom možnosť pocítiť blízkosť milujúceho Boha a pomáhajú im objavovať zmysel života. Každý člen rodiny je iný – dieťa, brat, sestra, rodičia... Všetci sme veľmi odlišní, avšak niečo nás spája. Vo veľkej rôznorodosti sa učíme vzájomnej jednote. Úlohou všetkých členov rodiny je prostredníctvom vzájomného seba-darovania sa úplne odovzdať Bohu. Rodina je cesta k svätosti. Svätá rodina Ježiš, Mária a Jozef sú pre nás vzorom rodinného súladu. Mnohí prežívajú krízu rodiny, čo môže byť spôsobené chaotickým chápaním manželstva. Svä-

tá rodina nám môže pomôcť pri riešení našich problémov a ťažkostí, pretože ani ona nebola ušetrená ľudských problémov, a práva to môže byť pre nás vzorom. Dobrá rodina je predobrazom neba. Rodina je obrovský dar od Boha. Každý jej člen má nezastupiteľné miesto, konkrétnu úlohu, poslanie, špecifické nadanie, nenahraditeľnú hodnotu a povinnosť. Povinnosť voči ostatným členom rodiny, sebe a aj voči spoločnosti. Jednou z veľmi dôležitých úloh rodiny je účasť na rozvoji spoločnosti, a to tak, že sa rodina nemá uzatvárať do seba, ale má sa podieľať aj na dobre iných rodín na vzájomnom duchovnom raste. Skutočná kresťanská rodina je na ceste k Bohu, na ceste kde nie je dôležitý východiskový bod, ale cieľ. Boh nám dal rodinu, aby nám pomohol stať sa takými, akými On chce, aby sme boli. Takýmto spôsobom sa delí o svoju lásku. Akákoľvek služba a obeta pre deti, pre rodinu, pre manžela či manželku, ktorá je na úkor na nás, na úkor nášho času a je robená s láskou je

modlitba. Samotná práca v rodine, v kolobehu domácnosti a zamestnania je skutkom lásky, sebaobetovanie. Služiť druhým znamená rozvíjať lásku. Dávame tak príklad aj našim deťom, ktoré keď vyrastú, ponese si so sebou tento veľký dar. Služiť rodine znamená nebyť sebecký, počúvať svojich blízkych aj keď sme niekedy možno unavení, načúvať detským myšlienkam a nechať sa pozvať do ich sveta, dokázať vnímať svet očami toho druhého, aby sme mu mohli lepšie porozumieť. Služiť v rodine prostredníctvom drobnej práce, pozornosti či načúvania je cestou k svätosti. Ak si vieme užívať to, čo máme a netúžime neustále po niečom inom, sme o krok bližšie k nebu. *"Možno sme sa nenarodili vo výnimočnej, bezproblémovej rodine, no naša rodina je našim príbehom. Všetci sa musíme zamyslieť, je to môj príbeh, sú to naše korene, ak ich prežijeme, život vyschne!" (pápež František)*

Lenka

Deviatnik k sv. Jozefovi

Mesiac marec je predovšetkým zasvätený sv. Jozefovi – pestúnovi a vychovávateľovi Pána Ježiša Krista, prečistému ženíchovi nepoškvrnenej Panny Márie Božej Matky, mocnému ochrancovi celej Katolíckej cirkvi. Preto sme si aj my, ako členky „ružencových spoločenstiev“ uctili i tento rok sv. Jozefa 9-dňovou pobožnosťou, aby sme sa na príhovor sv. Jozefa stali účastnými mnohých Božích milostí. Túto pobožnosť ku cti sv. Jozefa sme každodenne

obetoval za obrátenie hriešnikov, na úmysel sv. otca Františka, nezabudli sme ani na úbohé duše v očistci a tiež za ukončenie pandémie. Sv. Jozef je v nebeskom kráľovstve najbližší pri Ježišovi a Márii a preto aj príhovor jeho spomedzi všetkých svätých je u Pána Boha najmocnejší. Deviatnik sme obetovali za všetkých živých i mŕtvych Jozefov a za všetky členky ružencového spoločenstva. Pobožnosť sme začali 9. marca a to ružencom k sv. Jozefovi – šiestimi tajomstvami, ďalej Litániami k sv. Jozefovi a tiež peknou piesňou k sv. Jozefovi. Na deviaty deň sme záverečnou modlitbou ukončili deviatnik s poďakovaním a prosbou, aby nás sv. Jozef ochraňoval po celý rok. Obetovali sme všetky modlitby na rozmnoženie jeho lásky k nám. Taktiež sme sa modlili novému pred sviatkom Božieho milosrdenstva, ktorá začína na Veľký piatok a jej súčasťou je „Korunka k Božiemu milosrdenstvu“ a Litánie sv. sestry Faustíny. Takto sa spájame s obetou Ježiša Krista, ktorú priniesol na kríži za vykúpenie celého sveta.

Za ružencové spoločenstvo Vilma
Kráľová.

Ďakujeme

Všetko má svoj čas. Čas prísť, čas odísť, či chceme alebo nechceme, či sa nám to páči, či nie. Dnes prišiel čas poďakovať sa za obetavú prácu nášmu pánovi kostolníkovi Otovi Císarovi. Dlhých 15 rokov bol súčasťou nášho kostolíka. Prácu kostolníka bral ako svoje poslanie, ako obeť Bohu.

Vykonával ju nezištne, s veľkým rešpektom a láskou, z celých svojich síl, v poslednom období aj napriek zdravotným ťažkostiam. Byť kostolníkom, na prvý pohľad, nevyzerá byť náročná práca. Ale skutočne je to tak? Nedá sa pár slovami opísať túto náročnú službu, ktorá je vždy spojená s veľkou obetou. Odomknúť, zamknúť, rozsvietiť a sfúknuť sviečky, rozkúriť, vyvetrať, nastaviť ozvučenie, vypnúť zapnúť zvony, nachystať liturgické rúcha, tiež knihy, prosby. Treba myslieť aj na obetné dary, miništrantov a v tejto ťažkej dobe aj na epidemiologické opatrenia. Skrátka pripraviť všetko na dôstojné slávenie cirkevných obradov, a to nielen svätých omší, modlitebných pobožností, ale aj pohrebov. Aj vďaka Tebe, milý Oto, sa vždy uskutočnila dôstojná rozlúčka s našimi zosnulými spoluobčanmi. Vždy bolo

potrebné stáť v prvej línii a vždy v plnej pohotovosti v pracovný i sviatočný deň, za každého ročného obdobia, za každého počasia, za každej nálady, či sa chce, alebo nie. Neopoznať slovo dovolenka, odísť od sviatočného rodinného stola v čase sviatkov a osláv nebolo vždy jednoduché, ale láska k Bohu a láska k blížnemu bola oveľa silnejšia, zvíťazila. Treba podotknúť, že to nebola iba Tvoja obeta, ale obeta celej Vašej rodiny. Bez pochopenia a podpory svojich najbližších by to nebolo možné. Hlavným spolupútnikom na tejto náročnej ceste bola najmä manželka Mária, ktorá sa výraznou mierou spolupodielala na príprave chrámu na cirkevné obrady. Len vďaka Vám a vašej obetavosti nadobudol náš kostolík nový šat. Nikto z nás si nevie predstaviť, čo je to za starosť zohnať sponzorov, zabezpečiť majstrov a odborníkov na rekonštrukčné práce, navariť, upratať a celý čas sa o nich starať. A to bez jedného slovka sťažnosti, bez zaváhania. Vždy s úsmevom a elánom. O tom, že nejde o jednoduchú službu, svedčí aj fakt, že nikto z nás sa do tejto neľahkej služby nehrnul, nikto si nechcel zobrať na svoje plecia túto zodpovednú službu. Drahý náš pán kostolník, milý Otko, veľmi pekne Ti ďakujeme za túto náročnú službu a ochotu obetovať sa pre Božie Kráľovstvo, ďakujeme za čas strávený nielen pre službu farnosti, ale predovšetkým za službu Kristovi. Prajeme Ti pevné zdravie a ešte veľa krásnych chvíľ prežitých v kruhu

svojich najbližších. Zároveň by sme chceli veľmi pekne poďakovať našim novým paniam kostolníckam, našim dievčatám Janke a Milonke, že sa podujali na túto zodpovednú službu. Nech Vám pán Boh pomáha a sprevádza Vás na tejto náročnej a zodpovednej ceste.

S úctou farníci zo Zvončína

Anjel strážny

Pred pár rokmi na jednom posedení s mnohodesiatimi matkami pri príležitosti Dňa matiek som bola znenazdajky vyzvaná, aby som k téme matka povedala príhovor. Bola som veľmi zaskočená a jediné, čo ma v tej chvíli napadlo, bol môj vlastný zážitok, ktorý som prítomným vyrozprávala: „Pred tridsiatimi piatimi rokmi ako 15 ročné dievča na veľkonočný pondelok popoludní som sa s kamarátkou vybrala bicyklovať. V tom období to bola jedna z našich obľúbených činností. Všetko voňalo prebúdžajúcou sa jarou, zlatý dážď konkuroval zlatistému slnku, naokolo to len tak štebotalo a cvrlikalo. Vybrali sme sa na nový, nedávno odovzdaný most nad potokom, pár desiatok metrov od posledného domu našej dediny. Opreli sme sa sediac na bicykloch o novo natreté zábradlie a z výšky sme pozerali na zurčiacu vodu. Sem tam sme prehodili pár slov a len tak sme boli. Pamätám si, že sa nám odtiaľ nechcelo ani pohnúť. Zrazu okolo prebehol mladý muž v športovom oblečení. Bežec, v tej dobe ešte nie cel-

kom obvyklý jav. Pri ceste naspäť sa pri nás zastavil a spýtal sa: „Holky, neviete koľko je hodín?“ Nepamätám si, čo sme mu odpovedali. Pár metrov odbehol a opäť sa vrátil. Udivene sme sa naňho pozreli, čo zasa chce. On sa však bez slova na mňa vrhol, strhol ma z bicykla a ťahal pod most. Napriek tomu, že som sa vzpierala, mala som pocit, ako by som bojovala s veternými mlyni. Bola som paralyzovaná, cítila som sa ako „handrová panenka“. Keď sme už boli pod mostom, jeho zrýchlený dych vo mne vyvolal bezhraničnú paniku. Zrazu som len z plných pľúc zrevala jedno jediné slovo: mamááá... Chlap stuhol, poobzeral sa okolo a utiekol. Prestrašená som vyšla na most, schytila bicykel a páčila domov. Kamarátka medzitým zo strachu utiekla. Neskôr, keď som už mala vlastné deti, často som si na tento zážitok spomenula. Ak mali nejakú bolesť, úraz alebo sa niečoho báli, namiesto „pomoc“ aj oni zakričali: „mama“. Mňa, tak ako mnohé iné deti, toto jediné, miliónkrát v živote opakované slovičko zachránilo. Po skončení môjho prejavu jediné ženské oko nezostalo suché. Mnohé z prítomných žien si spomenuli na vlastné príbehy, na svoje matky, na svoje deti... Po opadnutí emócií pristúpila ku mne jedna zo zúčastnených s otázkou: „A vieš, kto ťa v skutočnosti zachránil?“ Odpovedala som, že viem. Že ju tam celé tie roky vidím, ako nad mostom rozprestiera svoj plášť a chráni ma. A že celé tie roky jej neviem byť dostatočne vďačná a

že žiadna moja modlitba nie je dostatočne vrúcna. Potom sa ma dotyčná spýtala, či by som nechcela ísť do Medžugoria, že majú v autobuse posledné voľné miesto, lebo niekto im odriekol. Hneď som súhlasila, lebo už dávno som vo svojom srdci pocítila túžbu za týmto miestom, len som k tomu stále nedostala. A tak som si k 50-tke venovala stretnutie s Pannou Máriou. Som šťastná, že práve tento môj, inak nepríjemný zážitok, ma dovedol do Medžugoria. Čo som zažila tu, je už iný príbeh. Môj anjel strážny je priamo panna Mária, ktorá ma ochránila keď som mala 15, ale aj keď som mala tridsať, či päťdesiat. A teraz ju, nebeskú mamu, prosím aj o ochranu mojich detí a vnúčat...

D.H.

Podujatia v mesiacoch marec a apríl v našej peknej Suchej...

Po dlhom čase obmedzení, spôsobe-
ných protipandemickými opatreniami,
sme v obci opäť začali žiť kultúrnym
životom. Obec zorganizovala veľa
podujatí a sme veľmi radi bohatej
účasti detí, mládeže, ale aj našich
seniorov. Koniec fašiangového obdo-
bia sme nazvali „POD ŠABLE – FA-
ŠIANGOVÝ SPRIEVOD“. Sprievod
veselých masiek, „krojovaných“
spevákov a detí vyrazil v sobotu 26.
februára od kultúrneho domu hneď
popoludní za doprovodu dychovej
hudby SUCHOVANKA. Do sprievodu

du sa pridávali aj starší občania, spoločne sme sa občerstvili, zaspievali si a zatancovali a večer sme zakončili v kultúrnom dome pri pekných piesňach.

2. apríla sa naši vinohradníci a vinári stretli na výročnej členskej schôdzi, sporej s degustáciou vín členov Spolku vinohradníkov a vinárov.

Neustály kolobeh prírody, striedanie ročných období a s tým spojené

opätovné prebúdzanie prírody je dôvod na tichú radosť, na poďakovanie a za uvedenie si smrti a zázraku zrodenia života. 9. apríla sme zorganizovali podujatie a nazvali sme ho „VÍTANIE JARI A PÁLENIE MORENY“. Stretli sme sa v kultúrnom dome a dievčatá oblečené v krojoch vyniesli „morenu“ k potoku na Husacie námestie. Deti z folklórneho krúžku zaspievali, zapálili sme „morenu“ a hodili do potoka. Naspäť priniesli vyzdobenú halúžku – „letečko“ – symbol jari. V kultúrnom dome pokračoval program detí, tvorivé dielne: pletenie šibákov, maľovanie kraslíc, vyrábanie veľkonočných pohľadníc, zdobenie drevených výrezkov... Na občerstvenie bol pripravený čaj, praženica. Pred kultúrnym domom sa deti tešili malým húsatkám, kuriatkam a ovečkám.

V sobotu 23. apríla sa kultúrny dom zaplnil do posledného miesta na koncerte známej hudobnej skupiny Fragile. Členom skupiny je aj náš spevák Jozef Hečko. Po skončení koncertu sme s nimi strávili ešte príjemný večer pri dobrom vínku a občerstvení.

Na druhý deň v nedeľu sa stretli seniori na výročnej členskej schôdzi, zbilancovali svoju činnosť, zvolili výbor a o dobrú náladu a zábavu sa im postarala folklórna skupina z Križovian. Posledný aprílový deň patrilo tradičnému stavaniu mája. Futbalisti TJ Vinohradník postavili pred kultúrnym domom krásne vyzdobený máj, pekným programom nás potešili deti zo základnej školy a Suchovský spevác-

ky zbor. Do tanca a na počúvanie vyhrávala dychová hudba Suchovanka. Všetci účinkujúci prišli oblečení v krojoch. Kto mal chuť, mohol si zatancovať na diskotéke DJ Jozefa Šimončiča, o bohaté občerstvenie sa postarali z reštaurácie BISTRO PARNA. Veľmi sme sa potešili účasti malých, veľkých, aj tých skôr narodených. Treba spomenúť aj obecnú brigádu „Za čistú Suchú“ a pokračovať všetkým spoločenským organizáciám a deťom zo základnej školy. Obec zorganizovala 2x zbierku materiálnej a potravinovej pomoci pre občanov z Ukrajiny a aj touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí do zbierky prispeli.

H.T.

Marec a apríl v našej farnosti

krsty:

- * Samuel Ivanovič, Zvončín
- * Peter Fekonja, Zvončín
- * Dávid Fekonja, Zvončín
- * Adam Behúl, Košolná
- * Miroslav Nádašský, Trnava
- * Dominika Jankovičová, Zvončín

pohreby:

- + Anna Malíšková, Zvončín, 80 r.
- + Mária Gažová, Suchá nad Parnou, 73 r.
- + Peter Vozák, Suchá nad Parnou, 72 r.
- + Ján Hrabárik, Suchá nad Parnou, 71 r.
- + Milan Daniš, Zvončín, 84 r.

Farské oznamy

Bohoslužby na máj a jún 2022

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30, Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s plat-
nosťou na nedel'ňu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

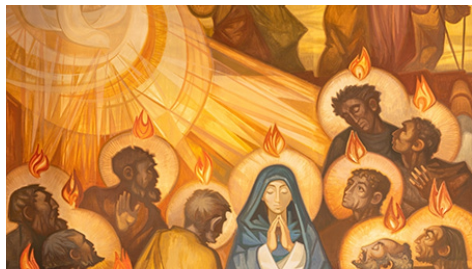
V Suchej v nedel'ňu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši

Sviatky a významné dni v máji a júni 2022:

- 26. mája – Nanebovstúpenie Pána, slávnosť
- 22. mája – Sv. omša ku cti sv. Urbana v Ružovej doline
- 5. júna – Zoslanie Ducha Svätého, slávnosť
- 5. júna – Prvé sväté prijímanie
- 16. júna – Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi, slávnosť
- 24. júna – Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, slávnosť
- 29. júna – Sv. Petra a Pavla, slávnosť

„Chcem pracovať jedine z lásky k tebe, s jediným cieľom, aby som ti pôsobila radosť, aby som potešovala tvoje Najsvätejšie Srdce a zachraňovala duše, ktoré ťa budú večne milovať.“

Sv. Terézia z Lisieux

Úmysly Apoštolátu modlitby na máj 2022

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za mladých ľudí, ktorí sú pozvaní žiť naplno, aby si od Panny Márie osvojili umenie počúvať, dôkladne rozlišovať, odvahy veriť a odhodlanie slúžiť.
- **Úmysel našich biskupov:** Za hnutia v Cirkvi, aby každé svojou charizmou prispievalo k ešte väčšej jednote kresťanov a k vernosti Rímskemu veľ'kňazovi.

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún 2022

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za kresťanské rodiny na celom svete, aby do každodenného života konkrétnymi skutkami vnášali bezvýhradnú lásku a svätosť.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby kňazi boli čo najvernejším obrazom Dobrého Pastiera.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok